

§ 67k

(1) Hodnota vkladu vráteného v rozpore s týmto zákonom sa musí spoločnosti podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť späť, a to v rozsahu rozdielu medzi protiplnením skutočne poskytnutým a protiplnením, ktoré by bolo poskytnuté ako primerané.

(2) Splnenie povinnosti podľa odseku 1 nemôže spoločnosť odpustiť a štatutárny orgán je povinný ju vymáhať. Členovia štatutárneho orgánu, ktorí vykonávali funkciu v čase vrátenia vkladu v rozpore s týmto zákonom, ručia spoločne a nerozdielne za jeho vrátenie späť. Spolu s nimi ručia tí, ktorí vykonávali funkciu člena štatutárneho orgánu v období, v ktorom spoločnosť nárok na vrátenie vkladu späť neuplatňovala, a o tejto povinnosti s prihliadnutím na všetky okolnosti vedeli alebo mohli vedieť.

(3) Ručenie podľa odseku 2 vzniká voči spoločnosti a voči veriteľom spoločnosti. Ručenie voči veriteľom spoločnosti zaniká vrátením hodnoty vkladu späť spoločnosti.

(4) Ak sa nepreukáže opak, predpokladá sa, že plnenie poskytnuté spoločnosťou bez primeraného protiplnenia osobe, pri ktorej nie je možné zistiť konečného užívateľa výhod podľa osobitného predpisu, bolo vrátením vkladu niektorému zo spoločníkov spoločnosti.

Súvisiace ustanovenia

§ 58, § 59, § 67k, § 93 ods. 3, § 122 ods. 3, § 123 ods. 3, § 179 ods. 2, § 182 ods. 1, § 223 ods. 8, § 303 až 312, § 389 až 401

Súvisiace predpisy

§ 458, § 458a, § 459 OZ; § 11 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní; smernica 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu

Prehľad výkladu:

- I. Všeobecne
- II. Následok porušenia zákazu vrátenia vkladu
- III. Hodnota vráteného vkladu
- IV. Uplatnenie vrátenia neoprávnene vráteného vkladu
- V. Ručenie štatutárneho orgánu
- VI. Spôsoby uplatnenia vrátenia neoprávnene vráteného vkladu zo strany spoločnosti, veriteľov a spoločníkov
- VII. Obrátené dôkazné bremeno

VIII. Nadobudnutie účinnosti

IX. Zákaz vrátenia vkladu a odporovateľnosť právnych úkonov podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii

Výklad k § 67k**I. Všeobecne**

Ustanovenie § 67j OBZ obsahuje hypotézu a dispozíciu právnej normy zákazu vrátenia vkladov: tieto pri určitej miere zovšeobecnenia ustanovujú, že v prípade, ak vznikne medzi kapitálovou spoločnosťou a jej spoločníkom právny vzťah, tak predmetom tohto vzťahu nesmie byť neoprávnené vrátenie vkladu. Následne ustanovenie § 67k OBZ predstavuje sankciu právnej normy, ktorá stanovuje následky, ak nastane hypotéza právnej normy (t. j. medzi kapitálovou spoločnosťou a jej spoločníkom vznikne právny vzťah), ale nenastane dispozícia tejto právnej normy (t. j. predmetom právneho vzťahu je neoprávnené vrátenie vkladu).

II. Následok porušenia zákazu vrátenia vkladu

V prípade porušenia zákonného zákazu vrátenia vkladu spoločníkovi kapitálovej spoločnosti je sankciou povinnosť spoločníka kapitálovej spoločnosti vrátiť kapitálovej spoločnosti hodnotu neoprávneného vráteného vkladu.

Vrátenie neoprávneného vráteného vkladu späť kapitálovej spoločnosti sa má v zmysle odseku 1 spravovať podľa zásad bezdôvodného obohatenia. Za tieto zásady je, podľa nášho názoru, ako aj s ohľadom na existujúci výklad k obdobnému ustanoveniu podľa § 485 ods. 1 OZ potrebné považovať najmä § 458, § 458a a § 459 OZ, a to aj napriek skutočnosti, že neoprávnené vrátenie vkladu na rozdiel od situácie upravenej podľa § 485 ods. 1 OZ nezodpovedá žiadnej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia.

Z aplikácie zásad bezdôvodného obohatenia je zrejmé, že pri posudzovaní rozsahu vrátenia neoprávneného vráteného vkladu bude potrebné zohľadniť aj dobromyselnosť spoločníka, resp. osoby podľa § 67j ods. 3 a 4 OBZ pri prijatí neoprávneného vráteného vkladu. Vzhľadom na dikciu je možné predpokladať, že nárok kapitálovej spoločnosti na vrátenie neoprávneného vráteného vkladu sa premlčí rovnako ako nároky z bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v rámci obchodnoprávných vzťahov (t. j. aplikácia Obchodného zákonníka).

Aj keď neoprávnené vrátenie vkladu predstavuje právny úkon, ktorý je v rozpore s kogentnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, nie je tento právny úkon postihovaný absolútnou neplatnosťou podľa § 39 OZ, keďže sankciu pri neoprávnenom poskytnutí vkladu upravuje Obchodný zákonník, ktorý je v postavení *lex specialis* vo vzťahu k § 39 OZ ako *lex generalis*; t. j. ich vzťah sa riadi zásadou

subsidiarity, čo znamená, že ak právnu otázku je možné riešiť podľa Obchodného zákonníka, právna úprava podľa Občianskeho zákonníka sa nepoužije.

Primárnou sankciou pri porušení zákazu vrátenia vkladu je povinnosť osoby, ktorá neoprávnene vrátený vklad prijala, vrátiť tento vklad späť kapitálovej spoločnosti. Osobou, ktorej táto povinnosť vznikne, môže byť priamo spoločník alebo v prípadoch podľa § 67j ods. 3 a 4 OBZ aj tam uvedené osoby, a to aj napriek tomu, že zákonodarca sa v odseku 1 (podobne ako na iných miestach doplnených do Obchodného zákonníka novelou č. 87/2015 Z. z.) pre aplikačnú prax pomerne nešťastne vyhol jednoznačnému určaniu adresátov sankčnej povinnosti („*sa musí spoločnosti ... vrátiť*“).

III. Hodnota vráteného vkladu

Ustanovenia Obchodného zákonníka ustanovujú pre určenie hodnoty neoprávnene vráteného vkladu výpočet založený na rozdiel medzi protiplnením, ktoré bolo kapitálovej spoločnosti skutočne poskytnuté na základe právneho úkonu, ktorý predstavuje neoprávnené vrátenie vkladu a hypotetickým protiplnením, ktoré je v prípade takéhoto právneho úkonu považované za primerané v zmysle zásad uvedených v § 67j ods. 2 a ods. 5 OBZ. Skutočne poskytnuté protiplnenie je plnenie poskytnuté kapitálovej spoločnosti spoločníkom tejto spoločnosti alebo osobou podľa § 67j ods. 3 a 4 OBZ. Ustanovenia Obchodného zákonníka nerozlišujú, či takéto protiplnenie bolo peňažnej alebo nepeňažnej povahy.

IV. Uplatnenie vrátenia neoprávnene vráteného vkladu

Aktívne legitimovaným subjektom na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu je samotná kapitálová spoločnosť, ktorej v závislosti od skutkovej situácie vzniká nárok na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu priamo voči jej spoločníkovi alebo voči osobám podľa § 67j ods. 3 a 4 OBZ. Nárok na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu sa bude spravidla uplatňovať prostredníctvom žaloby na plnenie [§ 80 písm. b) OSP, resp. od 1. júla 2016 podľa § 137 písm. a) CSP]. V súvislosti so spôsobom neoprávneného vrátenia vkladu bude možné požadovať peňažné alebo nepeňažné plnenie. V súlade so zásadami bezdôvodného obohatenia, ktoré sa na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu vzťahujú, ak neoprávnené vrátenie vkladu spočívalo v činnosti kapitálovej spoločnosti (napr. vedenie účtovníctva a daňovej agendy spoločníka zo strany kapitálovej spoločnosti bez nároku na odplatu), tak je kapitálová spoločnosť oprávnená od povinného subjektu požadovať peňažnú náhradu.

Povinnosť vymáhať nárok kapitálovej spoločnosti na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu Obchodný zákonník priamo ukladá štatutárnemu orgánu kapitálovej spoločnosti. Predmetná povinnosť znamená, že rozhodnutie o vymáhaní

nároku kapitálovej spoločnosti na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu nespadá pod rozhodnutia, ktoré patria do oblasti obchodného vedenia, a teda štatutárny orgán kapitálovej spoločnosti nemôže rozhodnúť, že vrátenie neoprávnene vráteného vkladu vymáhať nebude. Následkami omisívneho alebo komisiívneho konania štatutárneho orgánu kapitálovej spoločnosti, ktoré je v rozpore s povinnosťou vymáhať vrátenie neoprávnene vráteného vkladu, sú vznik ručenia štatutárneho orgánu za vrátenie neoprávnene vráteného vkladu, ako aj vznik všeobecnej vnútornej zodpovednosti štatutárneho orgánu voči kapitálovej spoločnosti.

Vrátenie neoprávnene vráteného vkladu nie je možné odpustiť, a to predovšetkým z dôvodu princípu reálneho vytvorenia a zachovania vlastných zdrojov (kapitálu) kapitálovej spoločnosti. Predmetné obmedzenie znamená, že vrátenie neoprávnene vráteného vkladu nemôže byť napríklad predmetom dohody o urovaní, v ktorej sa kapitálová spoločnosť vzdá tohto nároku; jednostranné započítanie nároku na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu s iným nárokom však nie je vylúčené.

V. Ručenie štatutárneho orgánu

Ručenie štatutárnych orgánov kapitálových spoločností za vrátenie neoprávnene vráteného vkladu vzniká, ak štatutárny orgán neuplatňoval tento nárok v rozpore so zákonom. Za takéto konanie je možné považovať najmä postup, ktorý je v rozpore s postupom s odbornou starostlivosťou pri riadnej správe a vymáhaní pohľadávok v danej oblasti. Zákonné ručenie členov štatutárneho orgánu teda predstavuje formu zabezpečenia primárneho nároku spoločnosti na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu, z ktorého sú spoločnosť, ako aj ďalšie osoby oprávnené sa uspokojiť, ak spoločník alebo osoby podľa § 67j ods. 3 a 4 nevrátia neoprávnene vrátený vklad.

Ručenie členov štatutárneho orgánu sa na základe § 312 spravuje podľa obchodnoprávnej úpravy ručenia podľa § 303 až 311. Vo vzťahu k vymáhaniu ručenia voči štatutárnemu orgánu má osobitný význam § 306 ods. 1, ktorý umožňuje ručenie uplatniť, akonáhle osoba povinná vrátiť neoprávnene vrátený vklad nespĺní svoju povinnosť v primeranej dobe po uskutočnení písomnej výzvy.

Medzi jednotlivými členmi štatutárneho orgánu vzniká pri predmetnom ručení pasívna solidarita, a teda každý člen štatutárneho orgánu je zaviazaný na to isté plnenie a spoločnosť je oprávnená požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z členov štatutárneho orgánu s tým, že hneď ako ktorýkoľvek z členov štatutárneho orgánu splní povinnosť voči spoločnosti, zaniká táto povinnosť aj u ostatných členov štatutárneho orgánu. Spoločnosť sa teda môže domáhať plnenia od ktoréhokoľvek člena štatutárneho orgánu.

Z časového hľadiska zo zákonného ručenia nie sú povinní iba členovia štatutárneho orgánu, ktorí boli vo funkcii v čase neoprávneneho vrátenia vkladu, ale

z ručenia sú povinní aj všetci nasledujúci členovia štatutárneho orgánu, ktorí vykonávajú funkciu v čase existencie nároku na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu. Zásadný rozdiel spočíva v možnosti liberácie z ručenia, ktorá je u týchto dvoch skupín odlišná. Členovia štatutárneho orgánu, ktorí boli vo funkcii v čase neoprávnene vrátenia vkladu, nemajú možnosť liberácie z ručenia, a naopak, nasledujúci členovia štatutárneho orgánu sa z ručenia liberujú, ak preukážu, že o povinnosti uplatňovať nárok na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu s prihliadnutím na všetky okolnosti nevedeli alebo nemohli vedieť. Vedomosť člena štatutárneho orgánu sa musí posudzovať pri zohľadnení odbornej starostlivosti, ktorú sú členovia štatutárneho orgánu povinní vynaložiť pri výkone ich funkcie (napr. vedení účtovníctva).

Z hľadiska aplikačnej praxe bude nevyhnutne spôsobovať problémy najmä zásadné, ale neúplné ustanovenie odseku 3, ktoré medzi oprávnené subjekty z ručenia zahŕňa nielen kapitálovú spoločnosť, ale aj (bližšie nekvalifikovaných) veriteľov kapitálovej spoločnosti. Pri kapitálovej spoločnosti je postavenie oprávneného subjektu zo zákonného ručenia pochopiteľné, keďže je ručením zabezpečený nárok kapitálovej spoločnosti na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu. Naopak, pri veriteľoch kapitálovej spoločnosti je cieľ zákonnej úpravy prinajmenšom otázný, keďže Obchodný zákonník veriteľom kapitálovej spoločnosti nepriznáva žiadny nárok z hlavného záväzku (nárok na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu), ale priznáva im iba nárok z akcesorického záväzku (zákonné ručenie členov štatutárneho orgánu). Považujeme za veľmi neštandardné, že široký okruh veriteľov je v zmysle odseku 3 oprávneným z akcesorického záväzku napriek tomu, že nemá žiadny primárny vzťah; toto nastavenie úpravy bude problematické najmä s ohľadom na prípadné plnenie akcesorického záväzku niektorému z veriteľov.

V prípade uplatnenia ručenia zo strany veriteľov bude napríklad otázná už aj aplikácia § 306 ods. 1 OBZ, keďže veritelia nie sú oprávnení vyzvať priamo spoločníka kapitálovej spoločnosti na splnenie jeho povinnosti. V tejto zákonnej konštelácii je teda možné uvažovať iba nad postupom, pri ktorom v prípade, ak veritelia uplatnia voči štatutárnemu orgánu ručenie, je štatutárny orgán povinný plniť kapitálovej spoločnosti, t. j. veritelia kapitálovej spoločnosti uplatnia ručenie v prospech tretieho. Tomuto výkladu svedčí aj znenie § 67k ods. 3 druhá veta OBZ.

VI. Spôsoby uplatnenia vrátenia neoprávnene vráteného vkladu zo strany spoločnosti, veriteľov a spoločníkov

Základným spôsobom uplatnenia nároku na vrátenie neoprávnene vráteného vkladu je žaloba na plnenie zo strany aktívne legitimovanej kapitálovej spoločnosti voči jej spoločníkom, resp. osobám podľa § 67j ods. 3 a 4 OBZ ako primárnym dlžníkom alebo voči členom štatutárneho orgánu kapitálovej spoločnosti ako ručiteľom za plnenie záväzku primárných dlžníkov.

Vo vzťahu k veriteľom je zákonná situácia zložitejšia. Tak, ako sme už načrtli, Obchodný zákonník síce formálne veriteľom priznáva nárok z ručenia voči členom štatutárneho orgánu kapitálovej spoločnosti, nepriznáva im však nárok z hlavného záväzku zabezpečeného týmto ručením. Z platného zákonného textu zároveň žiadnym spôsobom nevyplýva právo veriteľov kapitálovej spoločnosti uplatniť nárok z ručenia vo svoj prospech. Podľa nášho názoru veriteľ nie je oprávnený uplatniť ručenie vo svoj prospech, ale iba v prospech kapitálovej spoločnosti. Ak by sme pripustili opačný výklad, budeme čeliť ťažko prekonateľným praktickým problémom, ktoré súvisia najmä s tým, že zákonný text neupravuje vplyv úspešného uplatnenia ručenia zo strany veriteľa kapitálovej spoločnosti na pohľadávku veriteľa voči kapitálovej spoločnosti. Súčasné znenie zákonného textu, podľa nášho názoru, odôvodňuje konštatáciu, že ručenie členov štatutárneho orgánu kapitálovej spoločnosti voči veriteľom kapitálovej spoločnosti za vrátenie neoprávnene vráteného vkladu slúži pre veriteľov výlučne ako prostriedok tlaku na vrátenie kapitálu späť do kapitálovej spoločnosti, z ktorého sa až následne môže uspokojiť pohľadávka veriteľa.

Ďalšiu možnosť využitia inštitútu zákazu vrátenia vkladov pre uspokojenie pohľadávok veriteľov predstavuje pri judikovaných pohľadávkach využitie poddĺžnickej žaloby podľa § 109 EP, na základe ktorej sa môžu vo vlastnom mene domáhať od spoločníkov, resp. osôb podľa § 67j ods. 3 a 4 OBZ vrátenia neoprávnene vráteného vkladu a od členov štatutárneho orgánu plnenia z titulu ručenia.

Inštitút zákazu vrátenia vkladov zároveň otvoril najmä pre minoritných spoločníkov kapitálových spoločností nové možnosti ochrany ich záujmov a práv voči majoritným spoločníkom, keďže títo sú prirodzene náchylnejší na porušenie pravidiel zákazu vrátenia vkladu. Právnym prostriedkom bude uplatnenie ručenia voči štatutárnym orgánom kapitálovej spoločnosti postupom podľa § 122 ods. 3 alebo § 182 ods. 1 písm. e) a g) a ods. 2 OBZ.

VII. Obrátené dôkazné bremeno

Inštitút zákazu vrátenia vkladu ustanovil s ohľadom na fenomén schránkových spoločností, pri ktorých je pomerne náročné stanoviť ich skutočného majiteľa, resp. užívateľa výhod výnimku zo základného procesného pravidla, ktoré uvádza, že dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa (t. j. navrhovateľ musí preukázať svoje tvrdenia). Keďže v prípade uplatnenia vrátenia neoprávnene vráteného vkladu voči osobám podľa § 67j ods. 4 OBZ môže byť veľmi problematické, ba priam až nemožné spojiť takúto osobu so spoločníkom, zákonodarca pre prípad, že nie je možné určiť konečného užívateľa výhod pri osobe, ktorej bolo poskytnuté plnenie bez primeraného protiplnenia stanovil, že spriaznenosť so spoločníkom je povinná vyvrátiť táto osoba.

Takéto prenesenie dôkazného bremena znamená, že pokiaľ kapitálová spoločnosť (napr. zastúpená správcom konkurznej podstaty) tvrdí, že istá osoba je so spoločníkom prepojená v zmysle § 67j ods. 4 OBZ a súčasne pri tejto osobe nie je možné zistiť konečného užívateľa výhod, nesie táto osoba procesnú zodpovednosť za to, že preukáže neexistenciu prepojenosti so spoločníkom kapitálovej spoločnosti.

Legálna definícia konečného užívateľa výhod je v súčasnosti predmetom § 11 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní. V zmysle smernice 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu bude Slovenská republika najneskôr do júna 2017 povinná zabezpečiť existenciu registra konečných užívateľov výhod, ktorý sa bude týkať všetkých podnikateľských subjektov a právnických osôb registrovaných na území SR.

VIII. Nadobudnutie účinnosti

Ustanovenia § 67k OBZ nadobudli účinnosť 1. júla 2015. Ide o zjavnú legislatívno-technickú chybu, ktorá je prejavom skutočnosti, že návrh zákona č. 87/2015 Z. z. bol schvaľovaný a dopĺňaný pod mimoriadnym tlakom a bez akejkoľvek odbornej diskusie. Neexistuje žiadny dôvod, aby ustanovenie, ktoré obsahuje sankciu právnej normy, nadobudlo účinnosť skôr, ako ustanovenie, ktoré obsahuje jeho hypotézu a dispozíciu (§ 67j).

IX. Zákaz vrátenia vkladu a odporovateľnosť právnych úkonov podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii

Aj bez skúseností s relevantnou aplikačnou praxou je možné konštatovať, že konanie, ktorým dôjde k naplneniu skutkovej podstaty zakázaného vrátenia vkladov bude za určitých okolností súčasne možné napadnúť ako odporovateľný právny úkon podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, t. j. môže dôjsť ku konkurencii dvoch rozličných zodpovednostných vzťahov z toho istého úkonu, pričom Obchodný zákonník túto situáciu nerieši. Vzhľadom na dlhšie premlčacie lehoty a možnosť uplatňovať osobnú zodpovednosť štatutárnych orgánov bude zrejme preferovaným právnym postupom uplatnenie nárokov z porušenia zákazu vrátenia vkladu. V prípade konkurzu na majetok kapitálovej spoločnosti však nie je možné vylúčiť, že správca, konajúci s odbornou starostlivosťou, bude súdnou cestou uplatňovať súčasne nároky úpadcu na vrátenie vkladu (voči spoločníkovi a subsidiárne štatutárnym orgánom) a tiež bude odporovať úkonu, ktorým k vráteniu vkladu došlo. V prípade splnenia nároku v jednom z konaní bude pokračovanie v druhom z nich bezpredmetné.

JUDIKATÚRA

Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 M Cdo 9/2014: ... stotožňovanie majetku spoločnosti so základným imaním, prípadne majetkom jednotlivých spoločníkov skutočne nemá oporu v Obchodnom zákonníku a ani v inom právnom predpise a je v rozpore s charakterom spoločnosti s ručením obmedzeným ako kapitálovej spoločnosti, ktorej majetok je oddelený od majetku jednotlivých spoločníkov. Zo strany súdov nižšieho stupňa došlo k zameneniu si pojmu zníženie základného imania spoločnosti s predajom majetku spoločnosti. V prípade uzavretia kúpnej zmluvy z 18. septembra 2000 totiž k zníženiu základného imania žalobcu v 5. rade nedošlo, keďže prevodom nehnuteľností špecifikovaných v kúpnej zmluve došlo len k odpredaniu jeho majetku. Uzatváranie zmlúv (t. j. aj uskutočňovanie právnych úkonov spojených s predajom majetku spoločnosti) v zmysle Obchodného zákonníka a spoločenskej zmluvy žalobcu v 5. rade patrí do pôsobnosti konateľov spoločnosti. Na druhej strane zníženie základného imania je komplikovaným inštitútom, aplikáciou ktorého, ako vyplýva z uvedeného výkladu, sa sledujú úplne iné ciele ako manipulácia s obchodným majetkom spoločnosti. ... nakladanie s nehnuteľnosťami ako s majetkom spoločnosti nespôsobillo zníženie základného imania, a preto neexistovala zákonná povinnosť postupovať v zmysle § 146 OBZ. Nešlo teda o úkon, ktorý mal smerovať k zníženiu základného imania.

Literatúra

SALÁČ, J. Rozpor s dobrými mravmi a se zákonným zákazom. In *Právni rozhledy*. 2000, č. 6, s. 250; JANČO, M. Aktuálne otázky koncepcie absolútnej neplatnosti právnych úkonov podľa § 39 Občianskeho zákonníka 1. časť. In *Bulletin slovenskej advokácie*. 2008, č. 10, s. 29; OVEČKOVÁ, O. Premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v obchodnoprávnych vzťahoch. In *Bulletin slovenskej advokácie*. 2006, č. 10, s. 14.

§ 68

(1) Spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Zániku spoločnosti predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie, ak jej imanie prechádza na právneho nástupcu. Likvidácia sa takisto nevyžaduje, ak spoločnosť nemá žiaden majetok alebo ak sa zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, alebo ak bol konkurz zrušený z dôvodu, že majetok úpadcu nestačí na úhradu výdavkov a odmenu správcu konkurznej podstaty, alebo bolo konkurzné konanie zastavené pre nedostatok majetku, alebo ak bol konkurz zrušený pre nedostatok majetku, alebo ak po ukončení konkurzného konania nezostane spoločnosti žiaden majetok.

(3) Spoločnosť sa zrušuje

a) uplynutím času, na ktorý bola založená,

b) odo dňa uvedeného v rozhodnutí spoločníkov alebo orgánu spoločnosti o zrušení spoločnosti, inak odo dňa, keď bolo toto rozhodnutie prijaté, ak ide o zrušenie spoločnosti s likvidáciou, alebo o zrušenie spoločnosti bez likvidácie s právnym nástupcom,